

"Een sprekende gelijkenis met Françoise Hardy"

Een sprekende gelijkenis met Françoise Hardy

Mevr. Bregman noemde Els, de vaste vriendin van Fred, een sprekende gelijkenis met de aantrekkelijke Franse zangeres Françoise Hardy. Een tikkeltje overdreven dunkt ons als objektieve buitenstaander, maar door een beslagen bril gezien op een kilometer afstand wellicht een mogelijkheid! Ook Ina B., echtgenote van de kunstenaar is het er niet mee eens, na de zwart-wit fotos van Els D. uitvoerig bestudeerd te hebben, maar zij is als jaloerse echtgenote van de kunstenaar uiteraard bevooroordeeld! Wel is het met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid volgens informatie uit niet nader te noemen goed ingevoerde bron dat Fred van der Wal in 1964 Els D. probleemloos had willen in ruilen voor deze smachtende chansonnière, eventueel zelfs zonder statiegeld terug te krijgen en zichzelf daar mede dan de jaren daarop heel wat moei lijkheden, wederzijdse misverstanden, verdriet en teleurstellingen op het relationele vlak met de gerefomede medemens van de vrouwelijke kunne had kunnen besparen. De ouders van Els (waren als vele christelijke fundamentalisten er trots op geen enkel ander boek dan de Bijbel te lezen) verbieden haar nog langer zwarte kleding te dragen als zij horen dat Fred van der Wal haar die kleur goed vindt staan, want, zo zeggen zij; zwart is "de kleur van de anti-christ en de buitenste duisternis. In de kleuren van de regen boog, Zijn teken aan de hemel gesteld, is ook geen zwart te vinden" voeren zij aan ter ondersteuning van hun betoog. Verdere discussie uitgesloten. Els moet alle kleding weg gooien waar zwart in voor komt. Fred vraagt zich af waarom hun Bijbel een zwarte kaft heeft en de dominee een zwarte toga draagt en of deze voorganger dan ook de "buitenste duisternisse" aan hangt. De Deutekommen ontsteken daarop synchroon in een redeloze woede. Fred draagt de laatste Londense mode en heeft half lang haar. In Heemstede roepen meisjes hem achterna met Paul McCartney en anderen vergelijken hem met Brian Jones. Ook wel "modernisten" of 'Kikkers' genoemd. Mods, door de behoudende perscultuur nozems genoemd, kinderen uit de welgestelde upper middle class, in tegenstelling tot de Rockers, die uit de arbeidersklasse komen. Tieperende 60-er jaren categorieën. Hij maakt kennis met de ouders van Els op een herfstavond 1963. Ze zitten aan een tafel, midden in de achterkamer, waarboven een grote, ouderwetse, met stof beklede lamp hangt. Burgerlijker kan het nauwelijks. In de bioscoop raakt Fred in het donker voor het eerst de borsten van Els aan. Het is haar niet onwelgevallig. Na afloop zegt zij dat het haar verraste. "Nou, nou, die bleue Fred, die durft! Dat had ik niet verwacht!" zegt zij goedkeurend als hij vraagt waar zij aan dacht. Het boek staat nu, sept. 2001, bijna 37 jaar later nog steeds tussen de vele kunstboeken in de welgevulde boekenkasten van